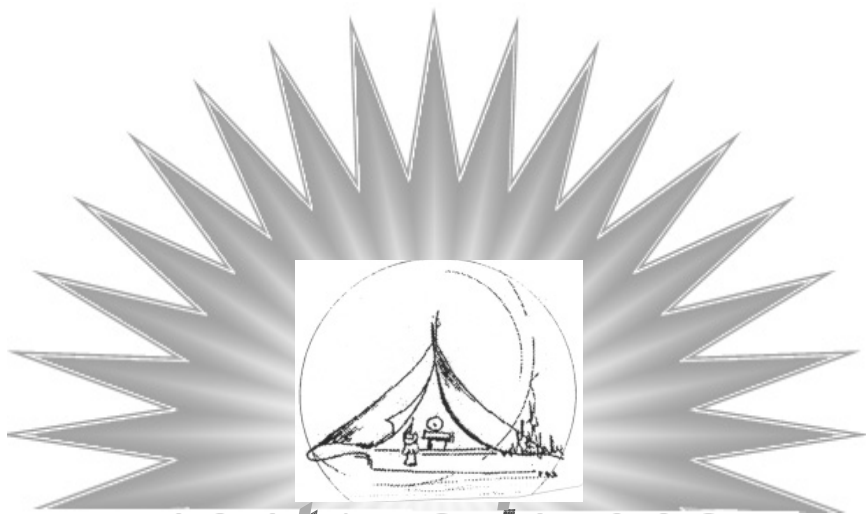

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

***pentru a invoca
reconcilierea***

Nr. 5

MAI

2009

**Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova**

„CRED CA ADORAȚIA

ESTE OPERA CEA MAI

FOLOSITOARE ÎN LUME”

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Crediința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

"MAGNIFICAT..."

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

- ◆ Cântec

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Întâlnind-o pe Maria, Elisabeta recunoaște în ea prezența lui Isus și tresaltă de bucurie, numind-o: „Mama Domnului meu”. Maria izbucnește în cântul Magnificat, proclamând astfel măreția și atotputernicia lui Dumnezeu. Astăzi această cântare izvorăște din inima noastră ca o mulțumire Domnului pentru lucrarea mântuirii pe care a săvârșit-o în favoarea noastră, pentru că a ales să rămână mereu în mijlocul nostru în misterul Euharistiei, pentru că ne-a dat-o pe Maria, Mamă grijulie care cu dragoste ne conduce către Isus și pentru că ne-a transmis prin Fondatoarea noastră, Victorine Le Dieu, carisma de ispășire și reconciliere. În această oră de rugăciune ne amintim în mod deosebit de bicentenarul nașterii sale și se ridică și din inima noastră o mulțumire sinceră pentru tot ceea ce Dumnezeu a făcut pentru Familia noastră Religioasă. Drumul Victorinei a fost unul caracterizat în mod constant de *Magnificat* și de *Fiat*, cuvintele Sfintei Fecioare Maria în urma voinței lui Dumnezeu.

De aceea și pașii noștri în drumul nostru de persoane consacrate, urmează ritmul său propriu, în aderarea totală la voința Domnului, anunțând oriunde cu curaj că El este Unicul Răscumpărător al lumii, ieri, astăzi și mereu.

◆ **SĂ-L INVOCĂM PE DUHUL SFÂNT
PENTRU A CONDUCE ȘI A SUSȚINE RUGĂCIUNEA
NOASTRĂ**

Vino, Duhule Sfânt, aprinde în inimile noastre focul iubirii tale,
umple inimile credincioșilor tăi.

Vino, fă-ne docili față de inspirațiile tale,
umple inimile credincioșilor tăi.

Vino, balsam de iubire, flacăra arzătoare de iubire
umple inimile credincioșilor tăi.

Vino, lumina inimilor, vino izvor de iubire,
umple inimile credincioșilor tăi.

Vino, izvor de har, vino, izvor de unitate,
umple inimile credincioșilor tăi.

Vino, Duhule Sfânt, umple-ne de iubirea Ta și dispune
inimile noastre să primească inspirațiile tale divine.

Învăță-ne ceea ce trebuie să facem și ceea ce trebuie să spunem.

Fă ca în toate să-i putem plăcea lui Dumnezeu care, cu Tine și cu
Fiul trăiește și domnește în vecii vecilor. Amin

Slavă și mărire, Ție, Sfântă Treime, unicul și veșnicul
Dumnezeu. Întotdeauna și oriunde să fie îndreptată către Tine
lauda și adorația noastră.

◆ **OFERIREA TĂMÂII**

**Oferind tămâie în acest moment al adorației noastre,
punem înaintea lui Dumnezeu întreaga omenire în toată
bogăția ei spirituală. Tămâia care se ridică la cer duce cu sine
aspirația profundă a inimii noastre și exprimă dorința
profundă de a-l primi pe Dumnezeu.**

Așa cum cerbul dorește izvorul...

la fel sufletul meu te dorește pe Tine, Doamne.

Sufletul meu este însetat de Dumnezeu, de Dumnezeul cel viu:
când voi veni și voi vedea fața lui Dumnezeu?

Pentru ce ești trist sufletul meu,
pentru ce gemi după mine?
Speră în Dumnezeu: și iarăși îl voi lăuda,
mântuirea feței mele este Dumnezeul meu.

Ziua îmi trimite Domnul îndurarea sa,
noaptea înalț pentru El cântecul meu:
rugăciunea mea către Dumnezeul cel viu.

Pentru ce ești trist sufletul meu,
pentru ce gemi după mine?
speră în Dumnezeu: și iarăși îl voi lăuda,
mântuirea feței mele este Dumnezeul meu.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru
Tu ești Tatăl care ne iubește
Tu ești Cristos care ne redă libertatea
Tu ești Duhul care ne reunește
Dă-ne harul să descoperim bogăția feței Tale,
Să putem să ne apropiem de milostivirea Ta,
Învăță-ne semnele milostivirii Tale.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte,
miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte,
miluiește-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte,
miluiește-ne pe noi.
Slavă Tatălui...

Cântec

Din Evanghelia după Sfântul Luca (1, 39-56)

În zilele acelea Maria a pornit și s-a dus în grabă către ținutul muntos, într-o cetate a lui Iuda. A intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta. Când a auzit Elisabeta salutul Mariei, a tresărit copilul în sânul ei, iar Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt și a exclamat cu glas puternic: „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul sânului tău. Și de unde îmi este dat mie aceasta ca să vină mama Domnului meu la mine? Iată, când a ajuns glasul salutului tău la urechile mele, a tresălit de bucurie copilul în sânul meu. Fericită aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse de Domnul!”

Maria a spus:

„Sufletul meu îl preamărește pe Domnul
și duhul meu tresaltă de bucurie
în Dumnezeu, mântuitorul meu.

Căci a privit la smerenia slujitoarei sale;
iată, de acum toate popoarele mă vor numi fericită,
căci mi-a făcut lucruri mari Cel Puternic,
și numele lui e sfânt.

Milostivirea lui dăinuie din neam în neam
peste cei ce se tem de dânsul.

El arată puterea brațului său;

risipește pe cei mândri în inima lor.

Îi dă jos de pe tronuri pe cei puternici

și îi înalță pe cei smeriți.

Pe cei flămânzi i-a copleșit cu daruri,

iar pe cei bogați i-a lăsat cu mâinile goale.

L-a sprijinit pe slujitorul său, Israel,

amintindu-și de îndurarea sa,
după cum a promis părinților noștri,
lui Abraham și urmașilor lui în veci.”

Maria a rămas cam trei luni cu ea, apoi s-a întors la casa ei.

▪ **INVITAȚIE LA INTERIORIZARE:**

---

1. “În zilele acelea Maria a pornit și s-a dus în grabă către ținutul muntos, într-o cetate a lui Iuda. A intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta”. Maria a știut că era nevoie de ea și a pornit la drum.

2. Prin natura sa de om, Cuvântul lui Dumnezeu întrupat a ajuns în casa Elisabetei și acum sub semnul acestui divin Sacrament al Euharistiei, este aici, în fața noastră. Sub chipul ostiei consacrate, Cristos este aici cu noi.

1. Simțim în mod spiritual prezența sa și suntem chemați să ne bucurăm pentru că și Sfânta Fecioară Maria este aici cu noi și ne conduce la Isus. Trebuie să învățăm să stăm în fața Lui cu inima deschisă, cu brațele larg deschise, ca și cum am îmbrățișa pe cineva... Ca și Maria.

2. Tot ceea ce ne dăruiește Cel de Sus și noi primim este mereu sursă de bucurie. Elisabeta își dă seama de prezența lui Dumnezeu în Cea pe care o are în fața ei și o întâmpină spunându-i: „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul sânelui tău...”

1. Acum prezența lui Dumnezeu este ascunsă în Sacramentul Euharistiei. Ne dăm noi seama? Elisabetei nu i-a fost dat decât un simplu salut și ea a știut să vadă, să înțeleagă, și să-l primească mai mult decât un salut. A întrezărit în Maria prezența lui Isus.

2. Adorația noastră devine astfel răspunsul la chemarea lui Dumnezeu care ne invită să intrăm în “aventura sa”. Maria este aproape de Elisabeta purtând în inima sa acea realitatea inexprimabilă: Cuvântul lui Dumnezeu întrupat.

1. Și, ea, Maria, prima adoratoare întrucât îl primește pe Dumnezeu în inima ei, în viața ei, se deschide gândurilor lui Dumnezeu, se deschide față de acțiunea Lui în interiorul său, către viața Sa divină! A adora înseamnă să primești în inima ta voința lui Dumnezeu, oferindu-i spațiul necesar din viața noastră pentru ca El să poată planta sămânța Cuvântului său Divin.

2. Maria, ne învață că, de fapt, a adora înseamnă să-L primim pe Dumnezeu în viața noastră. A adora înseamnă să simțim o altă Ființă în noi, așa cum mama, simte în sânul ei prezența copilului.

1. Ca și Maria, și noi suntem chemați să experimentăm și să simțim în inima noastră viața însăși a lui Dumnezeu. Maria îl vede pe Dumnezeu întrupat, slab, neputincios și trebuie să-l susțină.... și îl adoră ca Domnul ei.

2. Îl vede mic și-l adoră în infinita sa măreție. Îl vede sărac și-l adoră în nemăsurata sa bogăție. Îl contemplă în umiliri și-l recunoaște Dumnezeu.

1. Îl vede acoperit de trup muritor și îl recunoaște ca Dumnezeu veșnic și nemuritor. Îl vede născut ca o ființă umană și îl recunoaște Domn al veșniciei. Așa este pentru noi! Să-i cerem Duhului Sfânt să ne dea ochii Mariei pentru a-l adora pe Fiul ei în această Euharistie.

CUVÂNTUL DEVINE RUGĂCIUNE

Au fost ochii tăi, Marie, primii care au poposit pe trupul gol al lui Dumnezeu: l-ai înfășat cu privirea ta mai înainte de a-l înfășa în scutece.

E frumos să gândim că cu acești ochi îl putem înfășa deplin pe Dumnezeu. Câți ochi sunt îndreptați spre Dumnezeu. Câți ochi s-au îndreptat spre tine, o Marie: ochi oboșiți, ochi dezamăgiți, ochi plini de lacrimi, ochi stinși de păcate, ochi ce nu pot să mai vadă.

Maria, tu care ești femeia primei priviri purifică ochii inimii noastre, ca să-l putem vedea pe Isus în mijlocul nostru.

Dă-ne harul uimirii pe care l-am pierdut pe parcursul vieții. Îndepărtează o Marie din ochii noștri aceea greutate care îi face să se închidă în fața prezenței tale divine. Dăruiește-ne Maria ochi curați pentru a putea vedea frumusețea lui Dumnezeu.

Dăruiește-ne, o Marie, ochii tăi. Amin.

Cântec

CU VICTORINE SĂ ACLAMĂM

Lui Dumnezeu singur trebuie să-i dăm slavă, pe El singur trebuie să-l iubim, numai pentru El trebuie să ne jertfim, El singur ne dă mântuirea. El este începutul, el singur țelul suprem. El singur ne dă ziua pentru el singur faptele și iubirea.

Slavă numai lui Dumnezeu! Să-i fim recunoscători!

El este Tatăl nostru și cere toată iubirea noastră.

Slavă Tatălui, slavă fără încetare Fiului său unul născut și Duhului iubirii! Numele lor să fie de trei ori binecuvântat. Doamne vie împărăția ta! Ca eu să trăiesc pentru a te binecuvânta și să mă jertfesc în tine pentru veșnicie. Doamne vie împărăția ta!

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Să-i mulțumim lui Cristos, Răscumpărătorul nostru, care ne-a iubit până la dăruirea totală de sine însuși și a voit să rămână cu noi mereu în Euharistie. Să-i cerem harul de a-l recunoaște și de a ne însoți în drumul nostru către Tatăl.

Să spunem împreună:

Noi te rugăm: ascultă-ne o Doamne!

- Pentru sfânta Biserică a lui Dumnezeu: prezența lui Cristos în sfânta Euharistie să –o umple de orice har și să o susțină în misiunea pe care o desfășoară în lume.
- Te rugăm pentru sfântul părinte papa: susține-l în drumul său și dă-i forța speranței pentru a conduce Biserica ta.
- Pentru cei care conduc națiunile și soarta popoarelor: să se convertească la gânduri și proiecte de pace iar imensele energii ale pământului să fie folosite pentru binele tuturor.
- Pentru toate familiile în dificultate: privirea maternă a Mariei să fie pentru ei confortare iar mijlocirea ei să-i susțină.
- Pentru această congregație, o mică picătură în inima bisericii tale: continuă să reverși asupra ei binecuvântările tale pentru ca să pășească cu fidelitate pe urmele fondatoarei Victorine Le Dieu
- Carisma de ispășire și reconciliere să continue să încolțească în multe inimi, mulți să o primească și să răspundă cu fidelitate la chemarea ta atât în viața religioasă cât și ca membri ai Familiei Spirituale
- Pentru cei care suferă: să unească încercările lor din ce în ce mai profund cu Cristos pentru răscumpărarea lumii.

- Pentru creșterea vieții spirituale a creștinilor: Euharistia să-i facă mereu mai docili la voința Tatălui.

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Noi te laudăm și te binecuvântăm,
Doamne Isuse, pentru că ne-ai răscumpărat.
Te laudăm și te binecuvântăm
pentru că ai dăruit Bisericii pe Victorine Le Dieu și a-i făcut-o
apostol plin de zel al Ispășirii și al Împăcării.
Ea atrasă de iubirea ta infinită
pe care ne-ai arătat-o în Euharistie,
Ți-a consacrat întreaga sa viață, pe sine însăși,
pentru a colabora cu Tine „Unicul Ispășitor”
la opera răscumpărării
și spre a conduce pe orice om la Unitatea Treimii.
Te laudăm și te binecuvântăm
pentru că ai dăruit timpului nostru
această spiritualitate.
Dăruiește-ne Duhul Tău
pentru ca să putem primi acest dar
și ca să colaborăm în concret
la opera de împăcare atât de necesară pentru
Biserică și pentru lume. Amin

Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

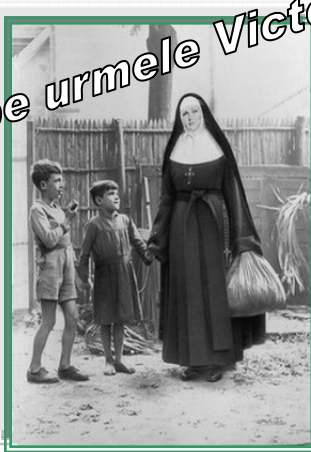

Conduși de Sfânta Fecioară Maria manifestăm cântecul nostru de laudă și recunoștință. Tu ne ocrotești cu gingășia ta și ne ajuți în timpul încercării dăruindu-ne lumină și milostivire. Continuă să veghezi asupra noastră și condu-ne către portul sigur al mântuirii. Prin Cristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Amin.

Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.

◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria.**

pe urmele Victorinei

În bicentenarul nașterii sale 1809 - 2009

Victorine Le Dieu cine este ?

Victorine Le Dieu ; o viață al cărei mesaj a străbătut hotarele timpului și spațiului și care se distinge în angajarea concretă a tuturor acelor care l-au primit și care-l întrupează cu fidelitate în existența cotidiană.

Dar... care este darul de har pe care Duhul l-a trezit în inima ei ?

Să parcurgem în fugă evenimentele mai semnificative ale existenței sale din care a izvorât acel ideal de viață ce a lăsat urme de neșters în istoria ei și a noastră.

Victorine se naște la Avranches, în Franța, la 22 mai 1809. este imediat după revoluția care a zguduit profund națiunea și a dus la consecințe inevitabile: indiferență religioasă, anticlericalism, societate dezorganizată, suflete tulburate, copii părăsiți, ură violență, teroare, dispreț... o întregă gamă de situații care o solicită direct și imediat.

Intr-o ascultare profundă de Acela care o cheamă, intuiește care trebuie să fie răspunsul său: să colaboreze cu Cristos la opera de răscumpărare.

În scrierile sale autobiografice notează. “Atracția spre retragerea absolută devenea tot mai puternică, dar, înțelegând și trebuința de a avea adevărați misionari în țările care se consideră civilizate, de a avea case pentru a primi sau ocroti, cel puțin pentru un timp, sărmâne suflete decăzute, sau în pericol pe marea acestei lumi, în fața unor scandaluri mereu mai mari, am simțit nevoia unei imense ispășiri”.

A ispăși, a împăca, a reface unitatea în iubire, a sluji cu suflet umil pe frați, în special pe cei loviți de păcat, de marginalizare, de sărăcie, a adora pe Cristos în Euharistie, devin marile valori pentru care își angajează întreaga ei existență. Dificultăți de tot felul, neînțelegeri continue, așteptări îndelungi, răspunsuri dezamăgitoare, refuzuri inexplicabile întrețes fără încetare drumul său, dar ea nu se descurajează. Poartă în inimă un mare ideal pentru care merită să se zbată, să învingă obstacolele, să riște, să-și dea viața.

“Iată slujitoarea Domnului. Fiat!” este refrenul obișnuit care bate ritmul drumului ei, bătaia inimii ei unde palpită puternic o singură dorință: “A lucra cu Isus Răscumpărătorul și Maica Reconciliatoare pentru mântuirea lumii”.

Euharistia este centrul vieții sale, este punctul constant de referință ce dă sens idealului său, este sacramentul iubirii lui Dumnezeu care reface unitatea a tot ce este frânt, rănit, zdrobit... din celebrarea și adorarea acestui mister de iubire, Victorine își trage puterea pentru misiunea sa în Biserică și în lume.

“Isus este singurul și adevăratul răscumpărător”. Prin El, cu El omenirea întreagă este readusă la Tatăl, în puterea Duhului Sfânt.

La 15 ianuarie 1863, Victorine obține o audiență particulară la Papa Pius al IX – lea, care aprobă nașterea unei noi familii religioase: Congregația Surorilor lui Isus Răscumpărătorul. Victorine își trăiește ultimii ani de viață la Roma, unde la 26

octombrie 1884 își încheie existența pământească spre a continua, așa cum ea însăși spunea, adorația perpetuă în cer.

Idealul Victorinei are orizonturi vaste: ea vrea ca la el să participe toți aceia care, în diferite stări de viață, sunt chemați de Duhul Sfânt să împărtășească acest dar în Biserică:

“Gândul meu și dorințele mele aparțin tuturor în toate locurile... este un har pe care Domnul îl acordă în aceste timpuri din urmă care au mai mult ca oricând nevoie de ispășire și răscumpărare”.